

[Arbejdsministeren]

hele vores konkurrenceevne, vores økonomiske situation, at jeg tror, vi ville være kommet i en måske næsten uløselig problemstilling på arbejdsmarkedet.

Jeg skal slutte med at hæfte mig ved en enkelt bemærkning, hr. Ole Vig Jensen fremsatte. Jeg kan i øvrigt om hr. Ole Vig Jensens indlæg sige, at det jo lyste af lige dele god vilje og dårlig samvittighed: god vilje til at se nogle perspektiver, som alle, der tænker over samfundsudviklingen, må tage alvorligt, dårlig samvittighed over, at det radikale venstre for første gang i sin historie ikke vil tage et medansvar for en løsning af en truende arbejdskonfliktsituation.

Den udtalelse, jeg vil hæfte mig ved fra hr. Ole Vig Jensens side, var den, at han sagde, tror jeg, at regeringen alene tager ansvaret for at undgå den truende samfundskonflikt. Det er jo en påstand fra hr. Ole Vig Jensens side, som man efter at have hørt ordførerne ved første behandling vedrørende lovforslaget om overenskomstløsningen må erkende har megen sandhed i sig, fordi ikke mange er parate til at tage et medansvar, men det er jo egentlig tragisk for folkestyret, at et lovforslag af den art i en så truende situation ikke kan samle en bredere tilslutning, og at selv et så positivt parti som det radikale venstre ikke mener at have kræfter til at medvirke.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg beklager, at jeg ikke kunne følge første del af eftermiddagens debat. Men som det blev oplyst fra formandsstolen, var jeg kaldt til samråd i markedsudvalget. Jeg har imidlertid forstået, at hr. H. C. Hansen ud over en almindelig og stærk utilfredshed med avancebegrænsningsloven som helhed også fremdrog konkrete eksempler. Det er klart, at hvis der er problemer, kan vi drøfte dem under udvalgsarbejdet.

Jeg har dog også forstået, at hr. H. C. Hansen navnlig argumenterede ud fra forslagens § 5. Lad mig derfor til spørgsmålet om fordeling af omkostningsstigninger, som kan indregnes i bruttoavancen, henvise til, at det er § 4, stk. 2, der behandler dette problem. Jeg vil også gerne nævne, at monopoltilsynet efter avancebegrænsningsloven kan tillade, at disse omkostningsstigninger fordeles på enkelte varer eller varegrupper efter det såkaldte disproportionalitetsprincip. Det var i øv-

rigt et sådant ønske, der blev fremsat fra FDB og andre i forbindelse med prisstoplovens forlængelse; dette ønske er altså nu imødekommet.

Jeg kan også sige til hr. Askjær Jørgensen, der talte om den ny og skrappe prislov, at dette ikke er en ny prislov, men en avancebegrænsningslov, hvori langt flere omkostninger kan indregnes, end tilfældet ville være i en prisstoplov.

Hr. Askjær Jørgensen var også inde på prisstoplovens virkninger. Der kan være flere faktorer, der har gjort sig gældende i det sidste halve år, men jeg vil i hvert fald henlede opmærksomheden på, at priserne i det store og hele har været i ro.

Endelig stillede hr. Askjær Jørgensen det direkte spørgsmål, om fisk og gartneriprodukter var omfattet af loven i producentledet. Jeg kan oplyse, at det er de ikke; loven indledes jo med ordene: industri, håndværk og handel.

Hr. Ole Olsen og andre af ordførerne har været inde på spørgsmål af mere teknisk karakter, som jeg selvfølgelig er parat til at drøfte under udvalgsarbejdet.

Udenrigsministeren (Christophersen):

Der er blevet sagt en række ting under debatten i dag, og jeg skal ikke kommentere dem alle sammen. Hr. Glistrup indledte sin tale med ordene: Den er rablende gal. Jeg synes, disse ord skal have lov til at stå for sig selv. De opfordrer ikke til den store, gennemgribende kommentar. Jeg tror også, at det kun ville blive en gentagelse af, hvad vi tidligere har sagt. Men som en diagnostisk iagttagelse af indlæggets karakter har jeg ingen indvendinger imod dem.

Jeg skal heller ikke kommentere meget, hvad hr. Ole Vig Jensen, hr. Jens Møller eller hr. Erhard Jakobsen har sagt. Der var naturligvis i deres indlæg en række indvendinger imod enkeltheder i løsningen, men jeg synes også, der var en række værdifulde politiske betragtninger, hvori der også lå en forståelse for de politiske muligheder, der rent faktisk findes i dette folketing.

Men det, som kalder mig herop, er især de bemærkninger, som hr. Poul Schlüter gjorde. Jeg lyttede med interesse til hr. Poul Schlüters indlæg. Det er jo normalt en fornøjelse at lytte til dem, fordi de bærer et umiskende-